

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 📠: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/260/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

21/2013. (II. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **kk. I. rendű panaszos¹, és kk. II. rendű panaszos²**, panaszosok törvényes képviselője útján 2012. március 31-én, előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2013. február 6-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszosok 2012. március 31-én, elektronikus úton nyújtották be panaszukat a Testület előtti panaszeljáráásban őket képviselő törvényes képviselőn keresztül.

A Testület panaszbejelentő nyomtatványán benyújtott panasz szerint 2012. március 31-én, a rendőrség indokolatlan rendőri felügyeletet látott el a Kistérségi Alapszolgáltatási Központ Családsegítő és Gyermejkölési Szolgálat (a továbbiakban: Családsegítő Szolgálat) épülete előtt. A panaszosok képviselője kifejtette, hogy a Családsegítő Szolgálatnál a gyermekeit (a panaszosokat) nem engedték egymáshoz, a rendőrök testükkel elzárták őket egymástól. Amikor a panaszosok törvényes képviselője bement a Rendőrkapitányságra panaszt tenni, ott arra hivatkoztak, hogy a rendőrkapitány utasítására cselekedtek. A rendőrök a panaszosok

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

édesapjával (a törvényes képviselő volt házastársa) együtt mozogtak, együtt érkeztek, először a kocsigig, majd a lakásig kísérték a II. r. panaszost, hogy a panaszosok ne tudjanak egymással kommunikálni. Ez az eljárás a törvényes képviselő szerint súlyosan sérti a panaszosok jogait és károsítja fejlődésüket. A rendőrök azt mondták a törvényes képviselőnek, hogy „bíróági papírjuk” van arról, hogy a gyermekek csak a családsegítőben találkozhatnak, meghatározott időben. A törvényes képviselő szerint ez nem felel meg a valóságnak, mert mindkét panaszos kiskorú és az ő láthatásuk törvény szerint nem korlátozható. Mindezek miatt a törvényes képviselő panasszal élt a rendőri intézkedés ellen.

Beadványában a panaszosok törvényes képviselője úgy nyilatkozott, hogy nem járul hozzá a panaszhoz az eljárást fogantató rendőri szervhez történő áttételéhez.

2) A panaszosok törvényes képviselője a beadványt sajátkezű aláírásával nem erősítette meg, továbbá a panasz előterjesztésének helyeként a Rendőrkapitányságot jelölte meg, ezért az előadó testületi tag 2012. április 5-én kelt levelében hiánypótlásra, a párhuzamos eljárással kapcsolatos nyilatkozattételre, illetve több, a beadvány pontosítását célzó kérdés megválaszolására hívta fel.

A panaszosok törvényes képviselője 2012. április 24-én előterjesztett beadványában nyilatkozatot tett arról, hogy panaszát fenntartja, annak kivizsgálását a Testülettől kéri, közölte, hogy a panaszosok felügyeleti jogát volt férjével együttesen gyakorolja, továbbá válaszolt a Testület által feltett kérdésekre.

A panaszosok törvényes képviselője előadta, hogy a rendőrök parancsnoki utasításra jártak el és a családsegítő központban a szomszédos szobában tartózkodtak. Ezalatt a Családsegítő Szolgálat munkatársai többször fenyegetőztek rendőri intézkedéssel, „erőt demonstráltak” és az I. r. panaszost többször is 30 napos elzárással fenyegették meg. A panaszosok törvényes képviselője végül megerősítette, hogy a panaszolt rendőri intézkedés abban állt, hogy az I. és II. r. panaszosokat elzárták egymástól, és a rendőrök, eljárásukra vonatkozóan semmilyen bírósági iratot nem mutattak be.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a Rendőrkapitányságtól a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját. A rendőrség számos – köztük a panaszolt intézkedéshez közvetlenül nem kapcsolódó – iratot küldött meg, melyek közül a Testület az intézkedés szempontjából releváns dokumentumokat az alábbiak szerint ismerteti.

1) Megküldte a megkeresett rendőri szerv, az intézkedésben részt vett r. zászlós 2012. március 31-én készített jelentését (továbbiakban: rendőri jelentés), mely szerint a r. zászlós és járőrtársa, egy r. főtörzsőrmester, az intézkedés napján 8 óra 55 perckor az ügyelvezető utasítására jelent meg a Családsegítő Szolgálat épületénél, mert nevezett intézmény segítséget kért egy gyermek láthatás zavartalan lebonyolítása érdekében. A rendőröket az intézmény munkatársai fogadták, akik elmondták, hogy csak a rendőrök jelenlétére tartanak igényt, rendőri intézkedést csak az esetben kérnek, ha jogsértő cselekmény történne. Az intézmény képviselője elmondta a r. zászlósoknak, hogy a Városi Bíróság ... számú végzése alapján a

panaszosok törvényes képviselője és az I. r. panaszos, az intézmény épületében minden páratlan hétfőn, szombaton, 9 órától 12 óráig találkozhat felügyelet mellett a II. r. panaszossal. Elmondta továbbá az intézmény képviselője, hogy a panaszosok törvényes képviselője, valamint nővére, az addig lebonyolított két találkozás során botrányosan viselkedtek, amellyel akadályozták a láthatás zavartalan lebonyolítását. A panaszosok törvényes képviselője közben telefonált, hogy késni fog, így végül 9 óra 20 perckor érkezett meg az épülethez az I. r. panaszossal együtt. Ezt követően a beléptetést az intézmény dolgozói elvégezték, a láthatás a kijelölt helyen zavartalanul megkezdődött, rendőri intézkedésre nem volt szükség, ezért a rendőrök 9 óra 30 perckor a helyszínt elhagyták azzal, hogy ha bármiféle jogsértő cselekmény történik, akkor az intézmény munkatársai telefonon értesítik őket. A rendőrök 11 óra 55 perckor, a láthatás végén tértek vissza a helyszínre. A felek 12 óra 10 perckor távoztak. Ekkor az I. r. panaszos még pár szót beszélt édesapjával és a II. r. panaszossal, majd a törvényes képviselővel együtt elment. A rendőrök az intézmény munkatársainak kérésére az édesapát és a II. r. panaszt elkísérték az édesapa gépkocsijához. Ezt követően 12 óra 20 perckor a rendőrök távoztak a helyszínről. A rendőrség ügyeletes tisztje 12 óra 30 perckor azt az utasítást adta a r. zászlósnak, hogy menjen be a rendőrkapitányság épületébe, mert a panaszosok törvényes képviselője ott várja. A r. zászlós bement a rendőrkapitányságra, ahol a törvényes képviselő elmondta neki, hogy sérelmezte a rendőrök jelenlétét a láthatás helyszínén, valamint azt, hogy a rendőrök a II. r. panaszt és édesapját elkísérték a gépkocsijukhoz. A r. zászlós elmondta a törvényes képviselőnek, hogy a Családsegítő Szolgálat hivatalosan kereste meg a rendőrséget a láthatás biztosítása miatt, egyébként pedig rendőri intézkedés nem történt, a kísérést az intézmény munkatársai kérték. A törvényes képviselő ezután felírta a r. zászlós nevét és azonosító számát és közölte, hogy panasszal fog élni az ügyben, egyébként pedig „nem ismeri el” a hivatkozott bírósági végzést.

2) A rendőrség megküldte a Testület részére a Családsegítő Szolgálat 2012. március 30-án kelt, a Rendőrkapitánysághoz intézett megkeresését, amelyben a Városi Bíróság ... számú végzésére hivatkozva a törvényes képviselő és a panaszosok kapcsolattartásának zavartalan végrehajtásához kéri a rendőrség segítségét, 2012. március 31-én 9 órától 12 óráig.

3) A megkeresett rendőri szerv csatolta a Városi Bíróság 2012. február 22-én kelt végzését, melyben korábbi, ... számon meghozott döntésének kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezését úgy módosította, hogy az alperes (a panaszosok törvényes képviselője) jogosult minden naptári, páratlan számozású hétfőn szombaton 9-től 12 óráig, a Családsegítő Szolgálat által biztosított helyiségben és felügyelet mellett a II. r. panaszossal a kapcsolatot tartani. A végzés kizárólag a törvényes képviselő számára teszi lehetővé, hogy a II. r. panaszossal a kapcsolatot tartsa.

4) Megküldte a rendőrség a panaszosok törvényes képviselője által saját nevében, az intézkedést foganatosító rendőri szervnél előterjesztett, ugyanezen 2012. március 31-ei intézkedésre vonatkozó panasz alapján indult közigazgatási eljárásban a törvényes képviselő meghallgatásáról 2012. április 17-én felvett jegyzőkönyvet. A törvényes képviselő a panaszolt rendőri intézkedéssel kapcsolatosan elmondta, hogy a korábbi láthatások alkalmával nem történt olyan incidens ami rendőri jelenlétet tett volna indokolttá, ennek ellenére 2012. március 31-én a láthatás alkalmával egy rendőrautó állt a Családsegítő Szolgálat épületénél. Mivel a rendőrautó üres volt, a törvényes képviselő úgy gondolta, hogy a rendőrök az épületben lehettek valahol. Állítása szerint sem ő, sem a panaszosok a láthatási idő alatt a rendőrökkel nem találkoztak. A találkozás végén a törvényes képviselő kiment az épületből, mivel az I. r. panaszos szeretett volna még az édesapjával beszélni az épületben. Nem sokkal

ezután a Családsegítő Szolgálat két munkatársa kikísérte az I. r. panaszt az épületből, majd ezt követően jött ki a II. r. panaszos az édesapjával, két rendőr társaságában. Az I. r. panaszos ekkor odaszaladt hozzájuk azért, hogy az édesapjával arról beszéljen, hogy mikor találkozhat a II. r. panaszossal, de az édesapja nem állt meg, folyamatosan haladt a kocsira felé. Az I. r. panaszos ekkor odakiáltott a II. r. panaszosnak, hogy „Holnap jövök!”. Közelebb menni azonban az I. r. panaszos nem tudott, mert a rendőrök ezt fizikálisan megakadályozták, úgy, hogy testükkel takarták el a II. r. panaszost az I. r. panaszostól. A törvényes képviselő elmondta, hogy a rendőrök nem bántották az I. r. panaszost, nem is szóltak hozzá. Ezt követően jutott a törvényes képviselő tudomására, hogy a rendőrök gépkocsival egészen házáig kísérték a II. r. panaszost és édesapját. A törvényes képviselő szerint a rendőri jelenlét arra irányult, hogy megakadályozzák azt, hogy az I. r. panaszos és a II. r. panaszos egymással beszélni tudjon, az egész szituáció olyan volt, mintha a II. r. panaszos védőőrizet alatt lenne.

5) A megkeresett rendőri szerv a 2012. március 31-én történt intézkedéssel kapcsolatos panasz alapján folytatott közigazgatási eljárásban tanúként hallgatta meg a Családsegítő Szolgálat munkatársát M. K. Á.-t (továbbiakban: tanú). A tanú elmondta, hogy a korábbi két láthatás során a törvényes képviselő több ember kíséretében jelent meg, akik fenyegetőztek, ezért kérték a rendőrség segítségét a 2012. március 31-i láthatás során. A rendőrök ezen (harmadik) láthatás során az utcán voltak, majd miután megérkezett a törvényes képviselő és az I. r. panaszos, a rendőrök elmentek és csak a láthatás végére tértek vissza. A láthatás végén a törvényes képviselő közölte az intézmény dolgozóival (így a tanúval is), hogy elmegy és csak az I. r. panaszos marad ott. Ekkor a tanú és munkatársai közölték a törvényes képviselővel, hogy ha ott hagyja az I. r. panaszost, akkor – amennyiben az édesapja nem viszi el – a Családsegítő Szolgálat munkatársainak kell gondoskodni az I. r. panaszos elhelyezéséről. A törvényes képviselő erre nem válaszolt, hanem kiment az épületből. Az I. r. panaszos azt közölte a tanúval, hogy édesapjával szeretne még beszélni, mire a tanú azt mondta, hogy akkor várja meg kint az utcán, mert a láthatás véget ért. Mivel a tanú és munkatársai tartottak egy újabb konfliktustól, megkérték a rendőröket, hogy az akkor megérkező édesapát és a II. r. panaszost kísérik el a gépkocsijukhoz. Az édesapja ment elől, mögötte a tanú, majd a rendőrök. Ekkor szaladt oda az I. r. panaszos az édesapjához. A tanú határozottan kijelentette, hogy sem a rendőr, sem más nem állt az I. r. panaszos és a II. r. panaszos közé, az apa és a panaszosok nagyon közel álltak egymáshoz és pár szót váltottak. Az egyik rendőr ezalatt a gépkocsinál, míg a másik a tanú mögött állt, a rendőrök csendben várakoztak, ugyanakkor a tanú véleménye szerint nekik volt köszönhető, hogy nem fajult el a helyzet. A törvényes képviselő ezalatt 20-30 méter távolságból felvételt készített a jelenetről. Ezt követően az édesapja és a II. r. panaszos beszállt a gépkocsiba, elindultak és a rendőrök a tanú és munkatársai kérésére a lakóhelyükig kísérték őket.

6) Megküldte a megkeresett rendőri szerv a Családsegítő Szolgálat egy másik (a panaszolt intézkedésnél jelen volt) munkatársának, a törvényes képviselő által előterjesztett panaszeljáráásban történt meghallgatásáról felvett jegyzőkönyvet is. E meghallgatási jegyzőkönyv szerint, a 2012. március 31-én történeteket a jelen tervezet II. rész 5. pontjában ismertetekkel tartalmilag azonos módon adta elő, ahhoz képest új-, vagy többlet információt a jegyzőkönyv nem tartalmazott, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekintett.

7) Végül megküldte a megkeresett rendőri szerv, a törvényes képviselő által saját nevében előterjesztett, a 2012. március 31-ei rendőri intézkedés tárgyában általa hozott, 2012. május 2-án kelt és a csatolt tértivevény alapján a törvényes képviselő által 2012. május hó 15 napján átvett, fellebbezés hiányában az átvételt követő 15 nap elteltével jogerőre emelkedett elsőfokú

határozat egy példányát.

A rendőrség határozatában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 71. § (1) bekezdése és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban. Rtv.) 93/B. § (1) bekezdésre hivatkozással a panaszt – mint alaptalant – elutasította.

A rendőrség határozatának indokolásában kifejtette, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen jártak el, amikor megkeresés alapján történt kivezénylésük során a helyszínen megjelentek. Az indokolás szerint megállapítást nyert az is, hogy a rendőrök igyekeztek tapintatosan, körültekintően, a mediátorok felkérésének eleget téve eljárni, melynek során sem a törvényes képviselővel, sem az I. r. panaszossal szemben intézkedést nem kezdeményeztek, a panaszban megjelölt rendőri viselkedést pedig két független tanú is megcáfolta.

III.

A panaszosok által előadott sérelmek kapcsán a Testületnek egyrészt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. rendelkezései értelmében a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő, másrészt abban, hogy a rendőri intézkedés vizsgálatára a Testület hatásköre kiterjed-e.

1) A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. A (3) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat.

A konkrét esetben a dokumentumokból megállapítható, hogy a rendőri intézkedésben érintett I. r. panaszos 1996. február 4-én, míg a II. r. panaszos 2001. július 7-én született, vagyis a sérelmezett események idején az I. r. panaszos a 14. életévét már betöltötte, a 18. évet viszont még nem, míg a II. r. panaszos a panaszolt intézkedéskor 14. életévét még nem töltötte be. A I. r. panaszos tehát a sérelmezett események idején a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény értelmében korlátozottan cselekvőképesnek, míg a II. r. panaszos cselekvőképtelennek minősült.

Mivel az Rtv. idézett 92. §-ának (3) bekezdése kifejezetten felhatalmazza a törvényes képviselőt arra, hogy a cselekvőképtelen, illetve a korlátozottan cselekvőképes személy helyett a panasz eljárásban eljárjon, a Testület – figyelemmel arra is, hogy a panaszkiegészítésében a törvényes képviselő nyilatkozott a panaszosokkal kapcsolatos közös felügyeleti jogára –, úgy ítélte meg, hogy a panaszt az arra jogosult személy terjesztette elő.

2) Vizsgálat tárgyává tette a Testület, hogy az intézkedést foganatosító rendőri szerv által ugyanezen intézkedés tárgyában hozott, időközben jogerőre emelkedett közigazgatási határozat nem zárja-e ki a Testület vizsgálatát.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint egyrészt a rendőri intézkedés, másrészt az annak alapján valamely személyt érintően keletkezett – vélt, vagy valós – jogsérelem alapítja meg a panasz vizsgálatára vonatkozó hatáskört, ezért ugyanazon rendőri intézkedés vizsgálható párhuzamosan a rendőrség, illetve a Testület eljárásában, feltéve, hogy a panaszosok személye különböző.

A konkrét esetben a törvényes képviselő azonos tartalommal, saját nevében terjesztette elő panaszát az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, míg a Testületnél ugyanezen rendőri intézkedés ellen az általa törvényesen képviselt I. és II. r. panaszosok nevében járt el.

Fentiek alapján a Testület megállapította, hogy az I. és II. r. panaszosok panaszának elbírálására a rendőri szerv által folytatott eljárásban nem került sor, így a Testület eljárásának és érdemi vizsgálatának jogszabályi akadályja nem volt.

3) A Testület ugyanakkor – úgyszintén a hatáskörére vonatkozó, fent idézett Rtv. 92. §-re rendelkezésekre tekintettel – nem vizsgálhatta panaszban rögzített azon kifogásokat, amelyek a Családsegítő Szolgálat munkatársainak magatartásával voltak kapcsolatosak.

A Testület mindezek okán a Családsegítő Szolgálat munkatársainak eljárás módjával összefüggésben hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testület a panaszbeadvány alapján az értékelte, hogy indokoltan és a jogszerűen jelent-e meg a rendőrség képviselője a panaszosok és törvényes képviselőjük kapcsolattartásán, illetve, hogy ezen rendőri fellépés az arányosság követelményének megfelelt-e.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosoknak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszosok sérelmezték, hogy 2012. március 31-én a Családsegítő Szolgálat épülete előtt indokolatlanul került sor rendőri felügyeletre.

A Testület mindezek okán panaszos sérelmével összefüggésben azt vizsgálta meg, hogy milyen jogi alapon jelentek meg a rendőrök a Családsegítő Szolgálat épülete előtt.

Az Alaptörvény 46. cikkének (1) bekezdése kimondja: „A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme.” Ezen túlmenően az Rtv. 1. §-a tartalmaz rendelkezéseket a rendőrség feladatára vonatkozóan. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja szerint az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és az Rtv. felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében a rendőrség általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését; szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében; ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági

feladatokat. Az Rtv. 11. § (1) bekezdése a rendőr feladatainak ellátásáról és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről a következőképpen rendelkezik: „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése pedig a rendőr intézkedési kötelezettségével kapcsolatosan a következőket rögzíti: rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 4. § (3) bekezdése – amely az Rtv. előírásait egészíti ki – a következőket mondja ki: A rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni. A rendőr az életet, testi épséget és a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni.

A rendőrség – szemben a panaszosok által megfogalmazott minden indokot nélkülöző rendőri jelenléttel – több olyan körülményről adott számot és olyan dokumentumokra, illetve konkrét hatósági megkeresésre is hivatkozott, amelyek a rendőri intézkedés megalapozottságát támasztják alá. Nevezetesen a Családsegítő Szolgálat rendőrségnek címzett, 2012. március 30-án kelt hivatalos megkeresését, amelyben egy 2010-es bírósági végzésre hivatkozással kérte a rendőrség segítségét a panaszosok törvényes képviselője és a panaszosok kapcsolattartásának zavartalan végrehajtásához.

Az intézkedésben részt vevő r. zászlós 2012. március 31-én – azaz az intézkedés napján – jelentette, hogy a szóban forgó napon és helyszínen az ügyeletvezető utasítására jelent meg, tekintettel arra, hogy a Családsegítő Szolgálat segítséget kért egy láthatás zavartalan lebonyolítása érdekében. Ugyanezen jelentésben olvasható, hogy rendőröket az intézmény munkatársai fogadták, akik kifejezetten csak a jelenlétre tartottak igényt, konkrét rendőri intézkedést pedig arra az esetre kértek, ha jogsértő cselekmény következne be. A jelentés arról tanúskodik, hogy a kapcsolattartást rendező végzés szerint a panaszosok törvényes képviselője és az I. r. panaszos az intézmény épületében, minden páratlan hétfőn, szombaton, 9 órától 12 óráig találkozhat, felügyelet mellett a II. r. panaszossal. Az intézmény képviselője az intézkedő rendőrnek elmondta, hogy a panaszosok törvényes képviselője, valamint nővére a megelőző két találkozás során botrányosan viselkedett, amellyel akadályozták a láthatás zavartalan lebonyolítását. Szükséges utalni arra, hogy a tanú előadása ezt szintén megerősítette, ugyanis közigazgatási eljárás során történt meghallgatásakor elmondta, hogy a korábbi két láthatás alkalmával a panaszosok törvényes képviselője több ember kíséretében jelent meg, akik fenyegetőztek, ezért kérték a rendőrség segítségét 2012. március 31-ére.

A r. zászlós jelentése szerint a panaszosok törvényes képviselője az I. r. panaszossal együtt 9 óra 20 perckor érkezett meg a helyszínre, majd a láthatás a kijelölt helyen zavartalanul megkezdődött, ezért rendőri intézkedésre nem volt és a rendőrök 9 óra 30 perckor el is

hagyták a helyszínt, azzal, hogy ha bármiféle jogsértő cselekmény történik, akkor a Családsegítő Szolgálat munkatársai telefonon értesítik őket. A rendőrök a láthatás végére, 11 óra 55 percre érkeztek vissza az intézményhez, ahonnan a felek 12 óra 10 perckor távoztak. Ekkor az I. r. panaszos pár szót beszélt édesapjával és a II. r. panaszossal. A Családsegítő Szolgálat munkatársainak kérésére az édesapát és a II. r. panaszost a rendőrök elkísérték az édesapa gépkocsijához, majd 12 óra 20 perckor távoztak a helyszínről. Rögzítette a r. zászlós jelentésében azt is, hogy rendőri intézkedés nem történt a helyszínen.

Az iratokból kiderül, hogy az elvált szülők közti konfliktusok az érintett rendőrkapitányság számára ismertek voltak, mivel a kapitányságon a felek feljelentései alapján eljárások indultak, a családtagok közötti kapcsolattartások pedig rendszeresen különböző, rendőri beavatkozást igénylő atrocitásokkal jártak.

A rendelkezése álló dokumentumok alapján tényként állapítható meg az, hogy a Családsegítő Szolgálat, mint önkormányzati intézmény hivatalos megkeresésese alapján jelent meg két rendőr az intézménynél, azaz a panaszosok törvényes képviselője, az I. r. panaszos és a II. r. panaszos közötti kapcsolattartás helyszínén, annak érdekében, hogy a korábbi esetekben tapasztalt atrocitásokat, elkerüljék, illetve, hogy a láthatás zavartalan legyen. A megkeresés nyomán nyilvánvaló, hogy a rendőrségnek kötelezettsége keletkezett a közrendet sértő vagy veszélyeztető helyzet kialakulásának megelőzésére.

A Testület megállapította, hogy Családsegítő Szolgálat hivatalos megkeresése nyomán a rendőrségnek kétség kívül intézkedési kötelezettsége keletkezett, mindezek okán jogszerűen jelent meg a helyszínen a két rendőr, biztosítva azzal a láthatást.

2) A Testület ezt követően arra a kérdésre kísérelt meg választ adni, hogy a rendőri beavatkozás megfelelt-e az Rtv. 2. § és 15. §-ban foglalt követelményeknek. A panaszosi kifogás szerint ugyanis a rendőrök elzárták az I. és II. r. panaszost egymástól.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésének előírása szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az Rtv. 15. §-a pedig a rendőri intézkedésekkel szemben támasztott arányossági követelményét foglalja magába. E szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A rendőri jelentés nem tartalmaz arra való utalást, hogy a panaszban foglalt eseményre sor került volna. Az r. zászlós ugyanakkor leszögezte, hogy a helyszínen rendőri intézkedést nem foganatosítottak. Mindösszesen a helyszínen megjelentek a Családsegítő Szolgálat megkeresése alapján, majd az intézmény munkatársainak kérésére, a láthatás végén a II. r. panaszost és a panaszosok édesapját a gépjárművükhöz kísérték. A jelentésből az is kitűnik, hogy a távozáskor az I. r. panaszos pár szót beszélt édesapjával és a II. r. panaszossal.

A tanú meghallgatása során – a rendőri jelentésben foglaltakkal megegyezően – úgy nyilatkozott, hogy ő és munkatársai tartottak a láthatás végén az újabb konfliktustól – mivel az I. r. panaszos jelezte, hogy beszélni kíván édesapjával –, ezért megkérték az intézkedő

rendőröket, hogy a panaszosok édesapját és a II. r. panaszost kísérik el a gépkocsijukhoz. Az édesapa ment elől, azt követően a tanú, mögötte pedig a rendőrök mentek. Ekkor szaladt oda az I. r. panaszos az édesapjához. A tanú határozottan állította, hogy sem rendőr, sem más nem állt az I. r. panaszos és a II. r. panaszos közé, az apa és a panaszosok nagyon közel állhattak egymáshoz, és váltottak néhány szót. Ezalatt az egyik rendőr a gépkocsinál, míg a másik rendőr a tanú mögött állt, a rendőrök csendben várakoztak. A tanú azon álláspontjának adott hangot, miszerint a rendőrök jelenlétének volt köszönhető az, hogy a helyzet nem fajult el.

Látható tehát, hogy minden egyes irat megegyezik a tekintetben, hogy a rendőrök elkísérték a panaszosok édesapját és a II. r. panaszost a gépkocsijukhoz, ugyanakkor a panaszosok egymástól való „elzárása” kérdésében panaszbeadvány ellentmond a tanú meghallgatási jegyzőkönyvben, valamint a rendőri jelentésben foglaltaknak. Az utóbbi két dokumentumból ugyanis az derül ki, hogy a panaszosok elválasztásáról egyáltalán nem volt szó, mindösszesen a zavartalanság fenntartása érdekében vált szükségessé a gépkocsihoz történő kísérés, ahol a panaszosok és édesapjuk váltottak egymással néhány szót.

A Testület elfogadva a rendőri jelentés és az azt megerősítő tanú meghallgatási jegyzőkönyv tartalmát, illetve figyelembe véve az Rtv.-ben foglalt fenti követelményeket, úgy foglalt állást, **hogy a rendőri fellépés ezen módja nem sértette a panaszosok a magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát.**

V.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége a Családsegítő Szolgálat megkeresése nyomán, ami azt jelenti, hogy nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga azzal, hogy két rendőr jelent meg a láthatás helyszínén. A Testület továbbá arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri fellépés módja nem volt aránytalan, ezért nem sérült a panaszosok magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő joga. A Testületnek a kialakított álláspontjára tekintettel és az Rtv. 93. § (2) bekezdésére alapján a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez kellene áttennie; azonban az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, ezért a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2013. február 6.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET